

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU MÄÄRUS (kaheksas koda)

30. juuni 2016*

Eelotsusetaotlus — Euroopa Kohtu kodukorra artikkel 99 — Asutamisvabadus — Rahvatervis — ELTL artikkel 49 — Apteegid — Elanikkonna nõuetekohane ravimitega varustamine — Tegevusluba — Apteekide territoriaalne jaotus — Peamiselt demograafilisel kriteeriumil põhinevate piiride kehtestamine

Kohtuasjas C-634/15,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Landesverwaltungsgericht Oberösterreichi (Ülem-Austria piirkondlik halduskohus, Austria) 24. novembri 2015. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 30. novembril 2015, menetluses

Susanne Sokoll-Seebacher,

Manfred Naderhirn,

menetluses osalesid:

Agnes Hemetsberger,

Mag. Jungwirth ja Mag. Fabian OHG jt,

EUROOPA KOHUS (kaheksas koda),

koosseisus: koja president D. Šváby, kohtunikud J. Malenovský (ettekandja) ja M. Safjan,

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades vastavalt Euroopa Kohtu kodukorra artiklile 99 pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi põhistatud määrusega,

on teinud järgmise

määruse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb ELTL artikli 49 tõlgendamist.

* Kohtumenetluse keel: saksa.

- 2 Eelotsusetaotlus esitati menetluses, mille algatamist taotlesid Susanne Sokoll-Seebacher ja Manfred Naderhirn ning mis seondub vastavalt uue apteegi asutamisega ja olemasoleva apteegi teeninduspiirkonna laiendamisega.

Õiguslik raamistik

- 3 Apteegiseaduse (Apothekengesetz; edaspidi „ApG“), põhikohtuasjas kohaldatavas redaktsioonis, § 10 sätestab:

„1. Apteegi tegevusluba antakse kui:

- 1) selle kohaliku omavalitsusüksuse territooriumil, kus apteek asutatakse, juba tegutseb alaliselt arst ja
- 2) on olemas uue apteegi asutamise vajadus.

2. Sellist vajadust ei ole kui:

- 1) taotluse esitamise kuupäeval on selle kohaliku omavalitsusüksuse territooriumil, kus kavatsetakse apteek asutada, juba arstikabineti juures olev apteek ning vähem kui kahel lepingulisel arstikohal [...] töötab (täisajaga) üldarst või
- 2) vahemaa asutatava uue apteegi kavandatava asukoha ning lähima olemasoleva apteegi asukoha vahel on alla 500 meetri või
- 3) uue apteegi asutamise tagajärjel väheneks nende isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada ühe läheduses asuva olemasoleva apteegi asukohas, langedes alla 5500 isiku piiri.

3. Vajadust käesoleva paragrahvi lõike 2 punkti 1 tähenduses ei ole ka siis, kui taotluse esitamise kuupäeval on selle kohaliku omavalitsusüksuse territooriumil, kus kavatsetakse apteek asutada, juba olemas

1) arstikabineti juures olev apteek ja

2) lepinguline ühiskabinet [...]

[...]

4. Isikud, keda tuleb ravimitega varustada käesoleva paragrahvi lõike 2 punkti 3 tähenduses on alalised elanikud, kes elavad olemasoleva apteegi asukohast teed mööda nelja kilomeetri raadiuses ning keda kohalikest tingimustest tulenevalt peab endiselt ravimitega varustama see olemasolev apteek.

5. Kui käesoleva paragrahvi lõikes 4 määratletud alalisi elanikke on alla 5500, tuleb uue apteegi asutamise vajaduse olemasolu kindlakstegemisel võtta arvesse isikuid, keda tuleb ravimitega varustada seetõttu, et nad töötavad selles piirkonnas, kasutavad seal teenuseid või transpordivahendeid.

6. Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 2 nimetatud vahemaa nõude võib erandkorras jätta kohaldamata juhul, kui see on kohalikest iseärasustest tulenevalt tungivalt vajalik elanikkonna hästi ravimitega varustamise huvides.

7. Uue apteegi asutamise vajaduse kohta peab Austria apteekrite koda andma ekspertiisarvamuse. [...]

[...]“

4 ApG § 46 lõige 5 näeb ette:

„Kui kooskõlas § 9 artikliga 2 esitatakse taotlus laiendada apteegi tegevusloa andmise käigus kindlaks määratud teeninduspiirkonda või taotlus selle piirkonna hilisemaks kindlaksmääramiseks, kui seda ei ole § 9 artikli 2 kohaselt loa andmisel kindlaks määratud, tuleb kohaldada lubade andmise menetlust.“

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

- 5 Landesverwaltungsgericht Oberösterreichi (Ülem-Austria piirkondlik halduskohus, Austria) menetluses oleva vaidluse pinnalt on juba tehtud kaks eelotsust, nimelt 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsus Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) ja 15. oktoobri 2015. aasta kohtumäärus Naderhirn (C-581/14, ei avaldata, EU:C:2015:707).
- 6 S. Sokoll-Seebacher vaidlustas Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreichis (Ülem-Austria liidumaa sõltumatu halduskohus, Austria) 29. detsembri 2011. aasta otsuse, millega pädev asutus jättis rahuldamata tema tegevusloa taotluse apteegi avamiseks Pinsdorfi kohaliku omavalitsusüksuse territooriumil (Austria).
- 7 Ka M. Naderhirn taotles pädevalt asutuselt tulemuselt luba laiendada oma apteegi teeninduspiirkonda Leondingi kohaliku omavalitsusüksuse territooriumil (Austria) – seda eesmärki taotleb ta ka eelotsusetaotluse esitanud kohtult.
- 8 Need haldusasutused põhjendasid oma otsuseid ApG § 10 lõike 2 punkti 3 alusel.
- 9 S. Sokoll-Seebacheri asjas peatas Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich (Ülem-Austria liidumaa sõltumatu halduskohus) menetluse ja esitas Euroopa Kohtule eelotsuse küsimuse ApG § 10 lõike 2 punkti 3 kooskõla kohta ELTL artikliga 49.
- 10 Pärast 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsust Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) andis Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Ülem-Austria piirkondlik halduskohus), kes on Austria kohtute reformi järgselt pädev asja lahendama, 21. veebruari 2014. aasta otsusega S. Sokoll-Seebacherile loa Pinsdorfi kohaliku omavalitsusüksuse territooriumil uue apteegi asutamiseks. 28. mai 2014. aasta otsusega rahuldab see kohus ka M. Naderhirni taotluse apteegi teeninduspiirkonna laiendamiseks.
- 11 Agnes Hemetsberger, kellele kuulub üks apteek selle apteegi läheduses, millele S. Sokoll-Seebacher oli taotlenud põhikohtuasjas asutamisluba, ning samuti M. Naderhirni apteegi läheduses asuvate apteekide apteekrid esitasid Verwaltungsgerichtshofile (kõrgeim halduskohus, Austria) eelmises punktis nimetatud Landesverwaltungsgericht Oberösterreichi (Ülem-Austria piirkondlik halduskohus) otsuste peale teistmisavaldused.
- 12 Verwaltungsgerichtshof (kõrgeim halduskohus, Austria) rahuldab oma 8. oktoobri 2014. aasta ja 30. septembri 2015. aasta otsustega need Landesverwaltungsgericht Oberösterreichi (Ülem-Austria piirkondlik halduskohus) otsuste peale esitatud teistmisavaldused, leides et need on sisuliselt õigusvastased.
- 13 Konkreetsemalt märkis Verwaltungsgerichtshof (kõrgeim halduskohus, Austria) oma 30. septembri 2015. aasta otsuses, et 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsust Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) tuleb tõlgendada nii, et ApG § 10 lõike 2 punkti 3 kohaldamisest võib kõrvale kalduda ja anda luba uue apteegi asutamiseks seda arvestamata, kas isikute arv, keda tuleks ravimitega varustada ühe läheduses asuva olemasoleva apteegi asukohas, langeb alla 5500 isiku piiri, ainult siis,

kui asutatav apteek on vajalik selleks, et tagada teatavate maapiirkondade elanikkonnale mõistlik ravimitega varustatus. Kui taotletud tegevusloa andmine ei põhine liidu õigust arvestades vaid nendel asustel, siis jääb kohaldatavaks ApG § 10 lõike 2 punkt 3.

- 14 Kuna põhikohtuasjad saadeti tagasi Landesverwaltungsgericht Oberösterreichile (Ülem-Austria piirkondlik halduskohus), siis see kohus, kes ei söandanud tugineda Verwaltungsgerichtshofi (kõrgeim halduskohus, Austria) poolt Euroopa Kohtu 13. veebruari 2014. aasta otsusele Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) antud tõlgendusele, siis pöördus ta M. Naderhirmi puudutavas asjas Euroopa Kohtu poole eelotsusetaotlusega, milles ta palus muu hulgas selgitust, kas siseriiklikus õiguses sellise normi olemasolu, mis näeb ette, et liikmesriigi kohtule on selle riigi teise kohtu poolt liidu õigusele antud tõlgendus tingimusteta siduv, on kooskõlas ELTL artikliga 267 ja liidu õiguse esimuslikkuse põhimõttega.
- 15 Euroopa Kohus vastas sellele küsimusele 15. oktoobri 2015. aasta kohtumäärusega Naderhirm (C-581/14, ei avaldata, EU:C:2015:707) eitavalt.
- 16 Leides, et Euroopa Kohus ei olnud andnud kõiki sisulisi üksikasju, mis on põhikohtuasja lahendamiseks vajalikud, esitas Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Ülem-Austria piirkondlik halduskohus) käesoleva eelotsusetaotluse, paludes Euroopa Kohtul oma ELTL artikliga 49 seonduvat kohtupraktikat täpsustada.
- 17 Neil tingimustel otsustas Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Ülem-Austria piirkondlik halduskohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Võttes arvesse Euroopa Kohtu järeldusi tema 13. veebruari 2014. aasta otsuse Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) resolutsioonis (ja punktis 51) – mille kohaselt on ELTL artikliga 49 vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu ApG § 10 lõike 2 punkt 3, mis kehtestab uue apteegi asutamise vajaduse olemasolu kindlakstegemise peamise kriteeriumina range isikulise piirmäära (konkreetselt: 5500) isikut, keda tuleks endiselt ravimitega varustada –, kas ELTL artiklit 49 ja eelkõige ühtsuse nõuet silmaspeetava eesmärgi saavutamisel tuleb tõlgendada nii,

- a) et sellise piirmäära kehtestamine, mis ei ole lihtsalt näitlik, vaid ka täpne (see tähendab arvuliselt ja seega ei saa seda tõlgendamise kaudu leevendada), muudab need õigusnormid üldiselt ebaühtseks ja seega liidu õigusega vastuolus olevaks, kuna pädevatel siseriiklikel ametiasutustel ei ole võimalik teha sellest piirmäärast erandit kohalike eripäradega arvestamiseks (kuna 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsuse Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) punktis 24 väljatoodud kriteeriumid silmaspeetava eesmärgi ühtseks ja süstemaatiliseks saavutamiseks peavad igal juhtumil olema täidetud kumulatiivselt), mistõttu ei tohi siseriiklikul tasandil vajaduse olemasolu kindlakstegemisel põhinevat kriteeriumi kohaldada kuni ajani, mil liikmesriigi seadusandja asendab selle leebema, liidu õigusele vastava kriteeriumiga (mis on analoogne näiteks ApG §10 lõikes 6 toodud kriteeriumile, mis puudutab ApG § 10 lõike 2 punktis 2 ette nähtud 500 meetri piirmäära);

või nii,

- b) et ApG § 10 lõike 2 punktiga 3 sellise piirmäära kehtestamine, mis ei ole lihtsalt näitlik, vaid ka täpne (see tähendab arvuliselt ja seega ei saa seda tõlgendamise kaudu leevendada), on liidu õigusega vastuolus vaid määral, mil seda kohaldatakse konkreetses olukorras, milles on tegelikult vaja asutada apteek kohalike või muude faktiliste eripäradega arvestamiseks ning milles vastupidisel juhul ei ole tagatud mõistlik ravimitega varustamine (vt punkt 45 koosmõjus 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsuse Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) punktiga 50) teatavate isikute puhul (eelkõige „möödakäijad“, uued elanikud jne), isegi kui see peaks tegelikult tulevikus alandama ühe või mitme olemasoleva apteegi ravimitega varustamise potentsiaali alla

5500 isiku, mistõttu ei tohi siseriiklikul tasandil vajaduse olemasolu kindlakstegemisel põhinevat kriteeriumi kohaldada vaid sellistel juhtudel – olgu see siis maa-, linna- või muus piirkonnas – kuni ajani, mil liikmesriigi seadusandja võtab vastu uued selgitavad õigusnormid;

või nii,

- c) et ApG § 10 lõike 2 punktiga 3 sellise piirmäära kehtestamine, mis ei ole lihtsalt näitlik, vaid ka täpne (see tähendab arvuliselt ja seega ei saa seda tõlgendamise kaudu leevendada), on liidu õigusega vastuolus vaid määral, mil seda kohaldatakse konkreetses olukorras, mis puudutab mõnda eraldatud maapiirkonda, isegi kui see peaks tegelikult tulevikus alandama ühe või mitme olemasoleva apteegi ravimitega varustamise potentsiaali alla 5500 isiku, mistõttu ei tohi siseriiklikul tasandil vajaduse olemasolu kindlakstegemisel põhinevat kriteeriumi kohaldada vaid siis, kui sellel on tagajärjed maapiirkondade või eraldatud piirkondade elanike suhtes, kuni ajani, mil liikmesriigi seadusandja võtab vastu uued selgitavad õigusnormid?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

- 18 Esitatud küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsust Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) tuleb tõlgendada nii, et kõnealuses siseriiklikus õigusnormis kindlaks määratud range piirmäära kriteeriumi „isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada“ ei tohi uue apteegi asutamise vajaduse kindlakstegemisel kohaldada ainult sellises konkreetses olukorras, mis puudutab maapiirkonda või eraldatud piirkonda, või siis konkreetses olukorras, kus kohalikku eripära arvestades on vajadus apteegi asutamiseks, sõltumata sellest, kas tegemist on maa-, või linnapiirkonnaga, või üldjuhul mitte üheski konkreetses olukorras, mida tuleb hinnata.
- 19 Kõigepealt tuleb meenutada, et eelotsusemenetluses langetatud otsuse siduvus ei välista, et liikmesriigi kohus, kelle taotlusel see otsus langetati, võib pidada vajalikuks enne põhikohtuasja lahendamist uuesti Euroopa Kohtu poole pöörduda. Selline menetlus on põhjendatud siis, kui liikmesriigi kohtul on raskusi Euroopa Kohtu otsuse mõistmisel või kohaldamisel, nii et ta esitab Euroopa Kohtule uue õigusliku küsimuse või uued seisukohad, mis võivad viia selleni, et Euroopa Kohus vastab juba esitatud küsimusele teisiti (kohtumäärus, 5.3.1986, 69/85, Wünsche, EU:C:1986:104, punkt 15; kohtuotsused, 11.6.1987, X, 14/86, EU:C:1987:275, punkt 12, ja 6.3.2003, Kaba, C-466/00, EU:C:2003:127, punkt 39).
- 20 Käesoleval juhul on see nii, kuna eelotsusetaotluse esitanud kohus soovib teada, kas 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsusest Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) tuleneb, et range piirmäära kriteerium „isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada“ tuleb kohaldamata jätta vaid neil juhtudel või nendes asjades, mis puudutavad teatavaid piirkondi või erilisi olukordi.
- 21 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 99 kohaselt võib juhul, kui esitatud eelotsuse küsimusele antav vastus ei tekita põhjendatud kahtlust või kui vastuse võib selgelt tuletada kohtupraktikast, Euroopa Kohus igal ajal ettekandja-kohtuniku ettepanekul ja pärast kohtujuristi ärakuulamist lahendada kohtuasja põhistatud määrusega.
- 22 Just nii on käesoleval juhul, kuna vastuse esitatud küsimusele võib selgelt tuletada 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsusest Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68).
- 23 Sellega seoses tuleb märkida, et kõnealused siseriiklikud õigusnormid seavad uue apteegi asutamise loa andmise sõltuvusse „vajadusest“, mille olemasolu eeldatakse, välja arvatud juhul, kui vähemalt üks sellistes õigusnormides täpsustatud erinevatest konkreetsetest asjaoludest räägib sellele vastu (kohtuotsus, 13.2.2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, punkt 28).

- 24 Nende asjaolude hulgas on ka „isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada“ ühe läheduses asuva olemasoleva apteegi asukohas, st nende alaliste elanike arv, kes elavad nimetatud asukohast teed mööda nelja kilomeetri raadiuses (kohtuotsus, 13.2.2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, punkt 43).
- 25 Nii näevad need õigusnormid ette, et uue apteegi asutamist põhjendav vajadus puudub siis, kui apteegi asutamise korral väheneks nende „isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada“ ja langeks alla 5500 (vt selle kohta kohtuotsus, 13.2.2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, punktid 29 ja 43).
- 26 Selliseks juhuks näevad need õigusnormid ette kohandamismeetme, mille kohaselt tuleb siis, kui alaliste elanike arv on alla 5500, kõnesoleva vajaduse olemasolu kontrollimisel võtta arvesse isikud, keda tuleb ravimitega varustada seetõttu, et nad töötavad selle apteegi teeninduspiirkonnas, kasutavad seal teenuseid või transpordivahendeid (kohtuotsus, 13.2.2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, punkt 43).
- 27 Et anda eelotsusetaotluse esitanud kohtule tarvilikud juhised, tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on siseriiklikud õigusnormid konkreetse eesmärgi saavutamiseks sobivad üksnes juhul, kui need vastavad tõepoolest huvile saavutada see eesmärk ühtselt ja süstemaatiliselt (vt selle kohta kohtuotsused, 10.3.2009, Hartlauer, C-169/07, EU:C:2009:141, punkt 55; 19.5.2009, Apothekerkammer des Saarlandes jt, C-171/07 ja C-172/07, EU:C:2009:316, punkt 42, ja 1.6.2010, Blanco Pérez ja Chao Gómez, C-570/07 ja C-571/07, EU:C:2010:300, punkt 94).
- 28 Selles osas leidis aga Euroopa Kohus 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsuses Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68, punktid 45 ja 46) ühelt poolt, et põhikohtuasjas käsitletavate õigusnormide kohaselt võivad ravimid mitte olla nõuetekohaselt kättesaadavad teatavate isikute puhul, eriti siis, kui nad elavad maapiirkondades ja eelkõige kui nad on ajutiselt või kestmalt piiratud liikumisvõimega, nagu vanurid, puudega isikud või haiged.
- 29 On nimelt isikuid, kes elavad väljaspool lähima apteegi asukohast teed mööda arvestatavat nelja kilomeetrise raadiusega piirkonda ja keda ei võeta seega alaliste elanikena arvesse selle apteegi teeninduspiirkonnas ega ka üheski teises olemasolevas teeninduspiirkonnas. Need isikud võidakse tõesti arvesse võtta kõige enam „möödakäijatena“. Siiski sõltub apteegiteenuse kättesaadavus sel juhul asjaoludest, mis ei taga neile põhimõtteliselt sellise tervishoiuteenuse pidevat ja katkematut kättesaadavust, sest kättesaadavus tuleneb üksnes teatud piirkonnas töötamisest või transpordivahendite kasutamisest (vt selle kohta kohtuotsus, 13.2.2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, punkt 45).
- 30 Teiselt poolt märkis Euroopa Kohus, et eraldatud ja väheste möödakäijatega maapiirkondades võib nende isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada, jääda kergesti alla 5500 isiku piirmäära ning seetõttu võidakse uue apteegi asutamist põhjendavat vajadust pidada ebapiisavaks (vt selle kohta kohtuotsus, 13.2.2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, punktid 47–49).
- 31 Sellest tuleneb, et vaatamata siseriiklikes õigusnormides ette nähtud kohandamisele esineb kriteeriumi „isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada“ kohaldamisel oht, et apteegiteenuste võrdsetel alustel ja nõuetekohane kättesaadavus ei ole tagatud teatavatele isikutele – eeskätt piiratud liikumisvõimega isikud –, kelle elukohal on mõni eripära nagu on eraldatud maapiirkondadel, mis jäävad väljapoole olemasolevate apteekide teeninduspiirkonda (vt selle kohta kohtuotsus, 13.2.2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, punkt 50).
- 32 Sellistel asjaoludel, viidates eraldatud maapiirkondadele ja piiratud liikumisvõimega isikutele, ei soovinud Euroopa Kohus siiski piirata põhikohtuasjas käsitletavate siseriiklike õigusnormide kooskõla suhtes antavat hinnangut seda liiki piirkondadega ning selle kategooria isikutega.

- 33 Range piirmäära kriteeriumi „isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada“, mille tõttu põhikohtuasjas käsitletavat siseriiklikud õigusnormid ette näevad, ei võimalda need normid pädeval asutusel võtta nõuetekohaselt arvesse iga analüüsitava olukorra eripära ega tagada nende õigusnormide eesmärgi – milleks on saavutada elanikkonna kindla ja kvaliteetse ravimitega varustamise eesmärk, mida Euroopa Kohus meenutas 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsuse Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) punktis 25 – ühtset ja süstemaatilist saavutamist.
- 34 Seda arvestades jõudis Euroopa Kohus järeldusele, et sellised liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas käsitusel, mis kehtestavad uue apteegi asutamise vajaduse olemasolu kindlakstegemise peamise kriteeriumina nende isikute range piirmäära, keda tuleks endiselt ravimitega varustada, on vastuolus ETL artikliga 49 ja seda eeskätt ühtsuse nõuet taotletava eesmärgi poole püüdlisel, kui pädevatel siseriiklikel asutustel ei ole võimalik teha sellest piirmäärast erandit, arvestamaks kohalike olukordade erisustega, millest igaüht tuleb hinnata eraldi (vt selle kohta kohtuotsus, 13.2.2014, Sokoll-Seebacher, C-367/12, EU:C:2014:68, punkt 51).
- 35 Sellest tuleneb, et range piirmäära kriteeriumi „isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada“ kohaldamisega seonduv vastuolu on süstemaatiline. Seega võivad sellise kohaldamisega kaasnevad ohud kahjustada igale konkreetsele olukorrale antavat hinnangut.
- 36 Kõike eeltoodut arvestades tuleb esitatud küsimusele vastata, et 13. veebruari 2014. aasta kohtuotsust Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) tuleb tõlgendada nii, et kõnealuses siseriiklikus õigusnormis kindlaks määratud range piirmäära kriteeriumi „isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada“ ei tohi uue apteegi asutamise vajaduse kindlakstegemisel üldjuhul kohaldada üheski konkreetses olukorras, mida tuleb hinnata.

Kohtukulud

- 37 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulud, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kaheksas koda) otsustab:

13. veebruari 2014. aasta kohtuotsust Sokoll-Seebacher (C-367/12, EU:C:2014:68) tuleb tõlgendada nii, et kõnealuses siseriiklikus õigusnormis kindlaks määratud range piirmäära kriteeriumi „isikute arv, keda tuleks endiselt ravimitega varustada“ ei tohi uue apteegi asutamise vajaduse kindlakstegemisel üldjuhul kohaldada üheski konkreetses olukorras, mida tuleb hinnata.

Allkirjad